

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เรื่อง “ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่ก่อให้เกิดการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมันของคนกรุงเทพมหานคร” นี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาและสำรวจตัวแปรในปรากฏการณ์และค้นหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับคนในกรุงเทพมหานครที่ใช้บริการธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนในเขตกรุงเทพมหานคร จากประชากรที่มีภูมิตำนาในกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น 5,662,499 คน (กรุงเทพมหานคร, www.bma.go.th) มีอายุตั้งแต่ 25 – 60 ปี และเป็นผู้ใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคล (เก๋ง) และ / หรือรถกระบะบรรทุก 4 ล้อ (ปิคอัพ)

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเปิดตารางสำเร็จของ Taro Yamanae (อ้างถึงในวิเชียร เกตุสิงห์ 2541 : 24) โดยผู้วิจัยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับ 95 % ปรากฏว่าได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยสุ่มมาจำนวน 7 เขต จากทั้งหมด 50 เขต

จำนวนเขตทั้งหมด 50 เขตมีดังนี้

1. คลองเตย	2. คลองสาน	3. คลองสามวา	4. คันนายาว	5. จตุจักร
6. จอมทอง	7. ดอนเมือง	8. ดินแดง	9. คูคต	10. ดลสังข์
11. ทวีวัฒนา	12. ห้วยขวาง	13. ธนบุรี	14. บางกะปิ	15. บางกอกน้อย
16. บางกอกใหญ่	17. บางขุนเทียน	18. บางเขน	19. บางคอแหลม	20. บางแค
21. บางซื่อ	22. บางนา	23. บางบอน	24. บางพลัด	25. บางรัก
26. บึงกุ่ม	27. ปทุมวัน	28. ประเวศ	29. ป้อมปราบฯ	30. พญาไท
31. พระนคร	32. พระโขนง	33. ภาษีเจริญ	34. มีนบุรี	35. ยานนาวา
36. ราชเทวี	37. ราชบุรีบูรณะ	38. ลาดกระบัง	39. ลาดพร้าว	40. วังทองหลาง

41. วัฒนา	42. สะพานสูง	43. สาทร	44. สายไหม	45. สัมพันธวงศ์
46. สวนหลวง	47. หนองจอก	48. หนองแขม	49. หลักสี่	50. ห้วยขวาง

ผลการเลือกโดยวิธีจับฉลาก ได้ผลดังนี้

1. คลองเตย	2. ถาดพร้าว	3. ปทุมวัน	4. บางนา	5. บางแค
6. จตุจักร	7. วัฒนา			

เมื่อได้ผลการจับฉลากแล้ว ได้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้เขตละ 57 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 403 คนด้วยแบบสอบถาม โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) สถานที่คือ ห้างสรรพสินค้าและที่อยู่อาศัยใน 7 เขต โดยเก็บข้อมูลแต่ละเขตในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ใช้ระยะเวลาเก็บข้อมูล 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2543 ถึง 22 มีนาคม 2543

สาเหตุที่เลือกเก็บรวบรวมข้อมูลที่ห้างสรรพสินค้าและที่อยู่อาศัย มีอยู่ที่สถานีบริการน้ำมัน เนื่องจากประชากรที่ต้องการศึกษาเป็นคนกรุงเทพฯ ฯ ที่เป็นผู้ใช้รถยนต์ซึ่งเป็นผู้ที่มีโอกาสใช้บริการในสถานีบริการน้ำมัน ดังนั้นผู้ขับขี่รถยนต์จึงมีกระจายอยู่ในทุกสถานที่ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานีบริการน้ำมันเท่านั้น อีกเหตุผลหนึ่งคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลที่สถานีบริการน้ำมันอาจจะเป็นการไม่สะดวกกับผู้ดำเนินธุรกิจสถานีบริการน้ำมันและกลุ่มตัวอย่างซึ่งเพียงแวะมาใช้บริการในสถานีบริการน้ำมันซึ่งต้องการความสะดวกรวดเร็ว

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ในแต่ละสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยทางลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และกลยุทธ์การสื่อสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมของสถานีบริการน้ำมันมีความสัมพันธ์กับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีบริการน้ำมันของคนกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรอิสระ :: ปัจจัยทางลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และกลยุทธ์การสื่อสารการตลาด

ตัวแปรตาม : การใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริม

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารการตลาดเกี่ยวกับธุรกิจเสริมและบริการเสริมของสถานีสาน้ำมันมีความสัมพันธ์กับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีสาน้ำมันของคนกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรอิสระ : การเปิดรับข่าวสารการตลาด

ตัวแปรตาม : การใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริม

สมมติฐานข้อที่ 3 กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมของสถานีสาน้ำมันเป็นปัจจัยที่สามารถอธิบายการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีสาน้ำมันของคนกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด

ตัวแปรอิสระ : กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด

ตัวแปรตาม : การใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคนในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะทางส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัว ญาติ เพื่อน พนักงาน/เจ้าหน้าที่ในสถานีสาน้ำมัน ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีสาน้ำมัน

ส่วนที่ 3 ส่วนประสมการสื่อสารการตลาดของธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีสาน้ำมัน

ส่วนที่ 4 การเปิดรับข่าวสารการตลาดของคนที่ใช้บริการธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีสาน้ำมัน ได้แก่ สื่อและช่องทางอื่น ๆ ที่คนวัยทำงานได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจเสริมและบริการเสริมของสถานีสาน้ำมัน ความบ่อยครั้งในการรับข่าวสาร ฯลฯ

แบบสอบถามที่ใช้ ได้จากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ได้คำถามที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

เกณฑ์การวัดและ / หรือ ให้คะแนนตัวแปร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
  - 1.1 หญิง
  - 1.2 ชาย
2. อายุ แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม
  - 2.1 25 – 30 ปี
  - 2.2 31 – 35 ปี
  - 2.3 36 – 40 ปี
  - 2.4 41 – 45 ปี
  - 2.5 46 – 50 ปี
  - 2.6 51 – 55 ปี
  - 2.7 56 – 60 ปี
3. รายได้ต่อเดือน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม
  - 3.1 5,000 – 10,000 บาท
  - 3.2 10,001 – 20,000 บาท
  - 3.3 20,001 – 30,000 บาท
  - 3.4 30,001 – 40,000 บาท
  - 3.5 40,001 บาทขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ
  - 4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - 4.2 ปริญญาตรี
  - 4.3 ปริญญาโท
  - 4.4 ปริญญาเอก
5. อาชีพ แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ
  - 5.1 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
  - 5.2 พนักงานบริษัทเอกชน
  - 5.3 ข้าราชการ
  - 5.4 ประกอบอาชีพอิสระ
  - 5.5 ไม่ประกอบอาชีพ

6. ความบ่อยครั้ง

6.1 ความถี่ในการใช้ธุรกิจเสริมหรือบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน ให้เป็นคะแนนดังนี้

1) เดือนละ 1 ครั้ง	4	คะแนน
2) เดือนละ 2 ครั้ง	3	คะแนน
3) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2	คะแนน
4) สัปดาห์ละ 2 ครั้งขึ้นไป	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 1.00	คะแนน	หมายถึง	มีความถี่ในการใช้ในระดับน้อย
1.01 – 2.00	คะแนน	หมายถึง	มีความถี่ในการใช้ในระดับค่อนข้างน้อย
2.01 – 3.00	คะแนน	หมายถึง	มีความถี่ในการใช้ในระดับปานกลาง
3.01 – 4.00	คะแนน	หมายถึง	มีความถี่ในการใช้ในระดับมาก

6.2 ประเภทของธุรกิจเสริมและบริการเสริมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้สถานบริการน้ำมัน ให้เป็นคะแนน ดังนี้

1) ไม่มีอิทธิพล	0	คะแนน
2) มีอิทธิพลน้อยที่สุด	1	คะแนน
3) มีอิทธิพลน้อย	2	คะแนน
4) มีอิทธิพลปานกลาง	3	คะแนน
5) มีอิทธิพลมาก	4	คะแนน
6) มีอิทธิพลมากที่สุด	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 1.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับน้อยมาก
1.50 – 2.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับน้อย
2.50 – 3.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับมาก
4.50 – 5.00	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางสังคมกับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

7. บุคคลที่ขอความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน (พ่อ, แม่, พี่, น้อง, บุตร, ญาติ, สามี/ภรรยา, เพื่อน, พนักงาน / เจ้าหน้าที่สถานบริการน้ำมัน) ให้เป็นคะแนนดังนี้

1) ไม่เคยขอความเห็นเลย / ไม่มีอิทธิพล	0	คะแนน
2) ขอความเห็นน้อยที่สุด / มีอิทธิพลน้อยที่สุด	1	คะแนน
3) ขอความเห็นน้อย / มีอิทธิพลน้อย	2	คะแนน
4) ขอความเห็นปานกลาง / มีอิทธิพลปานกลาง	3	คะแนน
5) ขอความเห็นมาก / มีอิทธิพลมาก	4	คะแนน
6) ขอความเห็นมากที่สุด / มีอิทธิพลมากที่สุด	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 1.49	คะแนน	หมายถึง	ขอความเห็น / มีอิทธิพลในระดับน้อยมาก
1.50 – 2.49	คะแนน	หมายถึง	ขอความเห็น / มีอิทธิพลในระดับน้อย
2.50 – 3.49	คะแนน	หมายถึง	ขอความเห็น / มีอิทธิพลในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	คะแนน	หมายถึง	ขอความเห็น / มีอิทธิพลในระดับมาก
4.50 – 5.00	คะแนน	หมายถึง	ขอความเห็น / มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมการตลาดการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมันกับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

8. อิทธิพลของการสื่อสารการตลาดของธุรกิจเสริมและบริการเสริมกับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน ซึ่งได้แก่

- 8.1 ปัจจัยการสื่อสารการตลาดด้านสินค้า
- 8.2 ปัจจัยการสื่อสารการตลาดด้านราคา
- 8.3 ปัจจัยการสื่อสารการตลาดด้านสถานที่
- 8.4 ปัจจัยการสื่อสารการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด

ให้เป็นคะแนน ดังนี้

1) ไม่มีอิทธิพล	0	คะแนน
2) มีอิทธิพลน้อยที่สุด	1	คะแนน
3) มีอิทธิพลน้อย	2	คะแนน
4) มีอิทธิพลปานกลาง	3	คะแนน
5) มีอิทธิพลมาก	4	คะแนน
6) มีอิทธิพลมากที่สุด	5	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 1.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับน้อยมาก
1.50 – 2.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับน้อย
2.50 – 3.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับมาก
4.50 – 5.00	คะแนน	หมายถึง	มีอิทธิพลในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 การเปิดรับข่าวสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีบริการน้ำมัน

9. การเปิดรับข่าวสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีบริการน้ำมันจากสื่อบุคคล ได้แก่ (พ่อ, แม่, พี่, น้อง, บุตร, ญาติ, สามี/ภรรยา, เพื่อน, พนักงาน / เจ้าหน้าที่สถานีบริการน้ำมัน / บริษัทน้ำมัน) ให้เป็นคะแนนได้ดังนี้

1) ไม่เคยเลย	0	คะแนน
2) นาน ๆ ครั้ง	1	คะแนน
3) บ่อยครั้ง	2	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 0.99	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อในระดับน้อย
1.01 – 1.50	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อในระดับปานกลาง
1.51 – 2.00	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อในระดับมาก

10. การเปิดรับข่าวสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานีบริการน้ำมันจาก
สื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่

- 10.1 สื่อหนังสือพิมพ์
- 10.2 สื่อวารสารและนิตยสาร
- 10.3 สื่อวิทยุ
- 10.4 สื่อโทรทัศน์
- 10.5 สื่ออินเทอร์เน็ต
- 10.6 สื่อแผ่นพับ
- 10.7 สื่อโปสเตอร์
- 10.8 สื่อป้ายโฆษณากลางแจ้ง
- 10.9 พนักงานสถานีบริการน้ำมันสวมชุดค็อกเทลไปทรงก่อนถึงทางเข้าสถานี
- 10.10 สื่อตัวถังรถประจำทาง
- 10.11 เครื่องหมายการค้า (ยี่ห้อ) ที่อยู่บนสถานีบริการบริเวณทางเข้า

ให้เป็นคะแนนดังนี้

1) เปิดรับสื่อสัปดาห์ละ 2 วันขึ้นไป	5	คะแนน
2) เปิดรับสื่อ 1 สัปดาห์ / ครั้ง	4	คะแนน
3) เปิดรับสื่อ 2 สัปดาห์ / ครั้ง	3	คะแนน
4) เปิดรับสื่อมากกว่าเดือนละครั้ง	2	คะแนน
5) ไม่เปิดรับสื่อ	1	คะแนน

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

0.00 – 1.49	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อยมาก
1.50 – 2.49	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารในระดับน้อย
2.50 – 3.49	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารในระดับมาก
4.50 – 5.00	คะแนน	หมายถึง	มีการเปิดรับข่าวสารในระดับมากที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

1. นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ให้ได้คำถามตรงตามวัตถุประสงค์ และมีความเหมาะสมของภาษา เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจสอบแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 ชุด ไปทดสอบกับคนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบว่าคำถามสื่อความหมายตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเข้าใจและเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความเป็นไปได้ของคำตอบ

เฉพาะชุดคำถามที่วัดออกมาเป็นค่าคะแนน มีการหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach' s Coefficient Alpha) (อ้างในวิเชียร เกตุสิงห์ : 2541) ได้ค่าความเชื่อถือดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคล

ได้ค่าความเชื่อถือ .85

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางสังคมกับการใช้ธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

ได้ค่าความเชื่อถือ .93

ส่วนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมการสื่อสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

ได้ค่าความเชื่อถือ .95

ส่วนที่ 4 การเปิดรับข่าวสารการตลาดธุรกิจเสริมและบริการเสริมในสถานบริการน้ำมัน

ได้ค่าความเชื่อถือ .93

ค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์สูงถึงสูงมาก จึงสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและประมวลผลข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

1. ให้คะแนน และทำการลงรหัส (Coding)

2. นำแบบสอบถามที่ให้คะแนน และลงรหัสข้อมูลเรียบร้อยแล้วไปเขียนลงในกระดาษสำหรับลงรหัส (Coding Form) ป้อนข้อมูลและประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่ต้องการ

3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จากข้อมูลที่พิมพ์ออกมา เพื่อตรวจสอบหาข้อผิดพลาดในการลงรหัส หรือบันทึกข้อมูล หลังจากนั้นจึงจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ

4. แปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานและสรุปผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการอธิบายผลการวิจัยเชิงพรรณนา
2. ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และ t-test สำหรับสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2
3. ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

การประมวลผลข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย